Lietas Nr. 11380030513
Lietas arhīva Nr. K36-0014-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Talsos, 2015.gada 27.janvārī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokuroram Edgaram Kristovskim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, 262.panta otrās daļas.

A p r a k s t o

/pers. A/, būdams persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, tā rezultātā cietušajam nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu, to izdarot alkohola ietekmē šādos apstākļos:

2013.gada 23.jūnijā ap plkst. 18.20 /pers. A/, neievērojot un neizpildot ceļu satiksmes noteikumu prasības, tā pārkāpjot CSN p.4. un 34., apdzīvotā vietā, Talsu novada Ģibuļu pagasta Pastendē, pa ceļu Talsi – Remeši, virzienā uz Talsiem, vadīja transportlīdzekli – uz /pers. C/ vārda reģistrēto automašīnu – kravas transporta furgonu – "Merceds Benz Vito" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, vedot tās salonā pasažieri /pers. E/ un furgona tipa kravas telpā pasažieri /pers. F/, pārkāpa CSN 10.p. prasības – nerīkojās, lai neradītu ceļu satiksmei bīstamas situācijas un nenodarītu zaudējumus, CSN 39.4.p. prasības – vadīja transportlīdzekli bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, CSN 197.p. prasības – transportlīdzeklī ar divām sēdvietām – kravas transporta furgonā Mercedes Benz Vito ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, veda divus pasažierus, tas ir lielāku pasažieru skaitu kā norādīts transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentā, un vienu no tiem – /pers. F/ – kravas automobiļa furgona tipa kravas telpā, kur šim nolūkam nebija paredzēta sēdvieta, CSN 201.p. prasības – kravas nodalījumā veda pasažieri /pers. F/, kurš atradās kravas automobiļa furgona tipa kravas telpā ārpus tā kabīnes, CSN 39.1.1.p. prasības – vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,79 un 2,66 promiles, kā dēļ nespēja izpildīt nepieciešamās darbības automašīnas drošai vadīšanai un, vadot šo automašīnu, šķērsoja pretējā virziena braukšanas joslu, nobrauca no ceļa braucamās daļas un sadūrās ar ceļa malā augošo koku.

/pers. A/ pieļautie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi bija cēloniskā sakarā ar sekām – ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cietušajam /pers. F/ tika nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus virs 21 dienas, un proti, sistas brūces pakauša apvidū, labā pleca apvidū, mugurkaula krūšu 8.skriemeļa lociņa lūzums, mugurkaula krūšu 9.skriemeļa šķembains lūzums.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), būdams alkohola ietekmē šādos apstākļos:

2013.gada 23.jūnijā ap plkst. 18.00, apdzīvotā vietā Talsu novada Ģibuļu pagasta Pastendē, pa ceļu Talsi – Remeši, virzienā uz Talsiem, vadīja transportlīdzekli – uz /pers. C/ vārda reģistrēto automašīnu – kravas transporta furgonu – Mercedes Benz Vito ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un būdams alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,79 un 2,66 promiles, kas noteikts ar alkometru Alco Quant-6020, līdz avarēja.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais/pers. F/ tiesas sēdē pieteica un uzturēja kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 2600 apmērā.

M o t ī v u

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu neatzina. Viņš pieļāva, ka iespējams, vadījis automašīnu, bet nepārprotami to neapstiprināja un izmantoja tiesības neliecināt pret sevi.

Kaut arī apsūdzētais savu vainu neatzina, tiesa atzīst, ka tā ir pierādīta pilnīgi un apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi.

Nodarījuma kvalificējošās pazīmes apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas ir ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, nodarot cietušajam vidēja smaguma miesas bojājumus un atrodoties alkohola ietekmē.

Lai izlemtu par apsūdzētā vainu, tiesa tiesas izmeklēšanā pārbaudīja šādus pierādījumus.

Cietušais/pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 23.jūnijā kopā ar /pers. A/ ar savu busiņu aizbraucis uz Pastendi pie paziņas /pers. J/ svinēt "Jāņus". Vienā brīdī gājis uz savu busiņu kravas nodalījumā pagulēt, un par to pateicis arī pārējiem. Pēc tam notikumus atceras no brīža, kad Tukuma slimnīcā pamodies un ārsti viņam paskaidrojuši, ka viņš iekļuvis ceļu satiksmes negadījumā un guvis dažādas traumas. Notikušo tā īsti sapratis pēc 5 – 6 dienām, kad pārvests uz Stradiņu slimnīcu un pēc tam uz Talsiem. Avārijas rezultātā viņam lauzts plecs un 4 mugurkaula skriemeļi. Bez tam viņš zaudējis darbaspējas un kļuvis par otrās grupas invalīdu. Iepriekšējo darbu celtniecībā viņš nespēj strādāt, joprojām turpina ārstēties un februārī paredzēta operācija. Viņš uztur kompensāciju EUR 2600 apmērā, ko veido ārstēšanās izdevumi. Šobrīd viņš var iesniegt maksājuma dokumentus par summu EUR 1300. Pārējo summu apstiprinošus dokumentus viņš iesniegt nevar, jo vēl turpina ārstēšanos.

Liecinieks/pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka 2013.gada 23.jūnijā ap plkst. 18.20 viņš atradies Pastendē pie veikala "TOP" autobusu pieturā. Redzējis, ka no ceļa Rīga – Ventspils puses brauc balts busiņš. Pēc tam bijis liels troksnis un putekļu mākonis. Tas bijis apmēram 20 – 30 metru attālumā

no viņa. Viņš nekavējoties pieskrējis klāt un konstatējis, ka busiņš ir iebraucis kokā. No šofera vietas izkāpis /pers. A/, no blakussēdētāja vietas izkāpis /pers. E/. Minētajām personām bijušas asiņainas sejas, uzrunājis /pers. A/, bet viņš neko sakarīgu nav atbildējis. Tad viņš (/pers. K/) izsaucis ātro palīdzību. Pēc policijas ierašanās konstatēts, ka busiņa kravas nodalījumā atrodas vēl viena persona.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu nolasīja liecinieka /pers. M/ agrāk sniegto liecību (lietas 39.-41.lp.). Viņš liecinājis, ka 2013.gada 23.jūnijā viņš kā satiksmes uzraudzības rotas inspektors patrulējis uz ceļa Talsi – Remeši. Ap plkst. 18.00, braucot cauri Pastendei pie veikala "TOP" pamanījis, ka ceļa labajā pusē, pretējā braukšanas virzienā transportlīdzeklis "Mercedes Benz Vito", v.reģ.nr. TL numurs ir nobraucis no ceļa braucamās daļas un iebraucis kokā. Piebraucot pie šī transportlīdzekļa konstatējis, ka no tās šofera puses kāpj ārā iepriekš viņam zināma persona /pers. A/, kura ļodzīgā gaita un vizuālais izskats liecināja, ka viņš ir izteiktā alkohola reibuma stāvoklī. No blakussēdētāja puses izkāpis aptuveni 20 gadus vecs vīrietis ar asiņojošu muti. Arī šī vīrieša ļodzīgā gaita un vizuālais izskats liecināja, ka viņš ir izteiktā alkohola reibuma stāvoklī. No redzētā secinājis, ka ceļu satiksmes negadījums noticis pirms dažām sekundēm. Abi vīrieši gājuši prom no avārijas vietas, bet viņš (/pers. M/) licis atgriezties. /pers. E/ teicis, ka automašīnu vadījis /pers. A/, bet /pers. A/ to noliedzis. Atverot automašīnas kravas nodalījumu konstatējis, ka tajā ir /pers. F/, kurš bija stipri cietis un ar ātro palīdzību tika nogādāts Tukuma slimnīcā. /pers. A/ un /pers. E/ uz vietas tika veiktas alkohola pārbaudes ar alkometru. Notikuma vietā esošās personas paskaidrojušas, ka avarējušais transportlīdzeklis "Mercedes Benz Vito" izbraucis no mežniecības. Veicot notikuma vietas apskati, 50 metru attālumā no mežniecības pagrieziena līdz avārijas vietai bremzēšanas vai slīdes pēdas nav konstatētas.

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols ar pielikumu un fototabulu (lietas 8.-11.lp.), transportlīdzekļa izņemšanas akts (lietas 22.lp.) un apskates protokols ar fototabulu (lietas 31.-36.lp.) apstiprina, ka 2013.gada 23.jūnijā ap plkst. 18.00 Talsu novada Ģibuļu pagasta Pastendē uz ceļa Talsi – Remeši avarējis transportlīdzeklis "Mercedes Benz Vito" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, iebraucot kokā.

/pers. E/ paskaidrojumā (lietas 20.lp.) norādīts, ka 2013.gada 23.jūnijā ap plkst. 18.00 viņš sēdējis blakus /pers. A/, kurš vadījis automašīnu "Mercedes Benz Vito" uz Pastendes veikalu un iebraucis kokā. Automašīnas kravas nodalījumā atradies "/vārds/".

Alkometra izdrukas un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols (lietas 15.-18.lp.) apstiprina, ka 2013.gada 23.jūnijā laikā no plkst. 18.30 līdz 18.46 /pers. A/ izelpojamā gaisā konstatēta alkohola koncentrāciju 2,79 un 2,66 promiles.

Ar eksperta atzinumu (lietas 94.95.lp.) /pers. F/ konstatēti vidēji smagi miesas bojājumi – sistas brūces pakauša apvidū, labā pleca apvidū, mugurkaula krūšu 8.skriemeļa lociņa lūzums, mugurkaula krūšu 9.skriemeļa šķembains lūzums.

Krimināllikuma 1.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes. Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajā daļā ir noteikts, ka Kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un šajā likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā. Šī panta piektajā daļā ir noteikts, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Minēto normu izpratnē izlemjot par personas vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ir jānosaka konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, balstoties uz lietā esošo pierādījumu un noskaidroto faktu novērtējumu.

Vērtējot iepriekš norādītos pierādījumus atbilstoši minēto normu noteikumiem, tiesa konstatēja sekojošo.

Notikuma aculiecinieka /pers. K/ liecības pilnībā apstiprina policijas darbinieka /pers. M/ liecība, kurš notikuma vietā ieradies tūlīt pēc avārijas. Šīs liecības nepārprotami apstiprina faktu, ka transportlīdzekli vadījis /pers. A/, kurš bijis alkohola reibumā, un avārijas brīdī automašīnas kravas nodalījumā atradies cietušais /pers. F/.

Minētajās liecībās norādītos faktus un apstākļus pilnībā apstiprina arī ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, fototabula un /pers. E/ paskaidrojums.

Novērtējusi šos apstākļus kopumā un kopsakarā ar cietušā liecību tiesas sēdē, tiesa atzīst par pierādītu to, ka eksperta atzinumā cietušajam konstatētie miesas bojājumi ir tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. A/ izraisīto avāriju.

Ievērojot iepriekš minēto tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina viņam izvirzītajās apsūdzībās ir pierādīta pilnīgi un viņa rīcība atbilst visām Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā un 262.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sastāvu pazīmēm.

Ņemot vērā nodarījumu raksturu un izdarīšanas apstākļus tiesa uzskata, ka, nolūkā atturēt apsūdzēto no līdzīgām darbībām, viņš ir sodāms.

Izlemjot par sodu /pers. A/, tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma septītā panta ceturto daļu 260.panta trešajā daļā paredzētais nodarījums ir smags noziegums aiz neuzmanības, kura rezultātā cietušajam ir nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, kas izraisījuši ilgstošus cietušā veselības traucējumus. CSN 39.1.2.punkta pārkāpums izdarīts tīši, jo apsūdzētais apzinājies, ka pārkāpj aizliegumu vadīt transportlīdzekli alkohola ietekmē un bez tiesībām, un vēlējies šādi rīkoties. Pārējie apsūdzībā norādītie CSN pārkāpumi izdarīti aiz neuzmanības. Apsūdzētā psihisko attieksmi pret nodarījuma kaitīgajām sekām raksturo noziedzīga nevērība, jo konkrētajos apstākļos viņš varēja un viņam vajadzēja paredzēt savas rīcības kaitīgās sekas.

Saskaņā ar Krimināllikuma septītā panta trešo daļu, 262.panta otrajā daļā paredzētais nodarījums ir mazāk smags noziegums. No lietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais apzinājies, ka pārkāpj aizliegumu vadīt transportlīdzekli reibumā un bez tiesībām, un vēlējies to darīt. Līdz ar to tiesa secina, ka nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu. Vērtējot satiksmes drošības apdraudējumu tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais iepriekš nekad vadītāja tiesības nav ieguvis un alkohola koncentrācija viņa izelpas gaisā vairākkārt pārsniegusi pieļaujamo normu.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā to, ka viņš iepriekš ir kriminālī sodīts, iepriekšējās sodāmības ir dzēstas (lietas 72.lp.), reģistrēts psihiatra kabinetā kā bērns 1989.gadā ar diagnozi – agrīna organiska CNS bojājuma sekas ar neirozei līdzīgu simptomātiku, turpmāk kabinetu nav apmeklējis (lietas 89.lp.). Tiesas sēdē /pers. A/ nožēloja notikušo, un izteica gatavību atlīdzināt cietušajam ārstēšanās izdevumus gadījumā, ja viņu atzīs par vainīgu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu /pers. A/ atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Izlemjot par soda veidu, tiesa vērtē ziņas par apsūdzētā personību, viņa attieksmi pret nodarījumiem, kā arī noziedzīgo nodarījumu raksturu un sekas. No lietā esošās izdrukas (lietas 72.lp.) secināms, ka apsūdzētais pirms 10 gadiem ir sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē, un pēc tam izvairījies no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Minētās sodāmības ir dzēstas, taču šajā lietā noskaidrotie apstākļi kopumā norāda uz to, ka apsūdzētais nevēlas kontrolēt savu rīcību attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē. Šī rīcība ir izraisījusi smagas sekas un apsūdzētais atbildību par tām nevēlas uzņemties. Tiesa uzskata, ka, nolūkā aizsargāt sabiedrības drošību, sodītu apsūdzēto, atjaunotu taisnīgumu un

panāktu, lai vainīgais un citas personas atturētos no noziedzīgiem nodarījumiem, apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 260.panta trešās daļas un 262.panta otrās daļas sankcijās paredzētais sods – brīvības atņemšana. Tiesa uzskata, ka 262.panta otrās daļas sankcijā paredzētie alternatīvie sodi neatbilst noziedzīgo nodarījumu raksturam, smagumam un sekām.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt bez apsūdzātā izolācijas no sabiedrības. Lietā nav ziņu par citiem apsūdzētā likumpārkāpumiem, un tiesa secina, ka viņa dzīvesveids kopumā atbilst sabiedrībā vispārpieņemtajam. Tādēļ tiesa iegūst pārliecību, ka, neizciešot sodu, apsūdzētais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un brīvības atņemšanas sodu ir iespējams noteikt nosacīti. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā apsūdzētā uzraudzība un kontrole var nodrošināt viņa resocializāciju un atturēšanos no likumpārkāpumiem.

Ņemot vērā lietā noskaidrotās ziņas par apsūdzētā personību un to, ka viņa atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti, tiesa atzīst, ka sods ir nosakāms nepārsniedzot Krimināllikuma 260.panta trešās daļas sankcijās paredzēto minimālo sodu, un būtiski nepārsniedzot 262.pata otrajā daļā paredzēto minimālo sodu.

Tiesa nekonstatēja Krimināllikuma 49.pantā noteiktos apstākļus, kas ir pamats vieglāka soda noteikšanai par likumā paredzēto. Līdz ar to apsūdzētajam nosakāms arī Krimināllikuma 260.panta trešās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 14.jūijam) un Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijās noteiktais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības nosakāms sodus daļēji saskaitot.

Tā kā apsūdzētais nav automašīnas „Mercedes Benz Vito" ar valsts numura zīmi TL numursīpašnieks, Krimināllikuma 260.panta trešās daļas sankcijā un Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā noteiktie fakultatīvie papildsodi – mantas konfiskācija – nav piemērojams.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. F/ pieteiktā kompensācija par mantisko zaudējumu EUR 2600 apmērā ir pamatota un apmierināma daļēji – EUR 1329,14 apmērā. Pārējā daļā – EUR 1270,86 apmērā kompensācija nav nosakāma.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kurs ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir kriminālatiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

No Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot materiālās kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru, noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu.

Civillikuma 1635.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1784.pantā ir noteikts, ka, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem.

Atbilstoši iepriekš minēto normu noteikumiem tiesa konstatēja sekojošo.

Ar tiesas sēdē iesniegtajiem čekiem, rēķiniem, līgumiem par ārstniecības pakalpojumu apmaksu un aprēķinu ir pierādīts, ka sakarā ar ārstēšanos /pers. F/ ir radušies izdevumi EUR 1329,14 apmērā. Ar lietas materiāliem kopumā ir pierādīts, ka šie izdevumi ir cēloniskā sakarā ar /pers. A/ izraisīto avāriju. Līdz ar to kompensācija par mantisko zaudējumu minētās summas apmērā ir pamatota un apmierināma. Pierādījumi par citiem cietušajam radītajiem mantiskajiem zaudējumiem tiesai nav iesniegti, līdz ar to nav tiesiska pamata noteikt kompensāciju par pārējo summu – EUR 1270,86.

Tiesa uzskata, ka lietiskie pierādījumi – asins krāsas traips no transportlīdzekļa "Mercedes Benz Vito 110" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ stūres rata gaisa drošības spilvena iepakojumā ar nr. K121768329, asins krāsas traips no transportlīdzekļa "Mercedes Benz Vito 110" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ iekšpuses priekšējā paneļa labās puses gaisa drošības spilvena iepakojumā Nr. K121768330 – kā nevērtīgi ir iznīcināmi.

R e z o l u t ī

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

n o s p r i e

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem, atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem bez mantas konfiskācijas.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) gadu bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sodus pilnīgi saskaitot galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem un spriedumu neizpildīt, ja /pers. A/ pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Nosacīti notiesātā pārraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajai struktūrvienībai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmo daļu /pers. A/ noteikt pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta Talsu teritoriālajā struktūrvienībā Talsos, Raiņa ielā 12 a.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. F/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par mantisko zaudējumu EUR 1329,14 (tūkstotis trīs simti divdesmit deviņus *euro*, 14. centus). Pārējā daļā – EUR 1270,86 (tūkstotis divi simti septiņdesmit *euro*, 86 centu) apmērā – kompensāciju nenoteikt.

/pers. A/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts – pēc sprieduma stāšanās spēkā atcelt.

Lietiskos pierādījumus – asins krāsas traipu no transportlīdzekļa "Mercedes Benz Vito 110" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ stūres rata gaisa drošības spilvena iepakojumā ar nr. K121768329, asins krāsas traipu no transportlīdzekļa "Mercedes Benz Vito 110" ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ iekšpuses priekšējā paneļa labās puses gaisa drošības spilvena iepakojumā nr. K121768330 – pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Pilna sprieduma pieejamības datums: 2015.gada 10.februāris.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu

iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis